

„milijonarskih kandidatov“ in pa nekoliko železniških uradnikov svoj poseben poklon napravilo.

Od sv. Marije v Reki. (Šolske sitnobe.) God sv. Matija 24. sveč. je bil za Rečane imeniten dan. Zakaj? Nova šola, koje pa farani za pešico otrok, ki njih tukaj imajo, ne potrebujejo toliko manj, ker „šola za silo“ že itak v farovžu imajo, pa nje otroci zarad daljnih, težavnih potov tega goratega okraja zlasti ob grdem vremenu in po zimi od sv. Martina do Velikenoči celoma obiskovati ne morejo, se jim hoče, ker se nje branijo, naravnost vsiliti.

Župan, kojemu bi imele vse okoliščine Rečke fare znane biti, se sam s peterko svojih strankarjev za vse razloge oporekovajočih faranov ne zmeni ter njim prav s prusačko strogostjo zažuga: „da bodo v dnarjih globljeni, šola bo pa vendar morala biti!“

„Šola mora biti“, vedno trdi faranom in njih s sladko obljubo: da 1000 gld. iz šolske blagajnice dobijo, za svojo namero lovi. Ali zastonj, Pravijo mu: „s 1000 gld. si ne bomo nove šole postavili, kakoršno hočejo sedaj imeti. Zraven bi treba bila še zemljišče za stavbo kupiti, vrta bi učitelju tudi potreba bilo itd. kaj bomo začeli, ker tako komaj davke in drugo odrivamo...?“

Na to pridejo, župan in 3 njegovi strankarji — 2 sta jo bila že med tem popihala, — k župniku s prošnjo: da bi njih otroke še zanaprej učili in da, če ne bo za njih trud nič iz šolske blagajnice dobiti, bodo po moči skrbeli, da ne bo zastonj. G. župnik bo tedaj še zanaprej, v šolo zahajal! —

Iz Stranic pri Konjicah. (Misijon.) Od 28. februarja do 7. sušca imeli smo sv. misijon. Ljudstvo se je z veseljem udeležilo. Več od 1000 je bilo obhajanih. Črez vso nado se je ljudstvo prav dobro obneslo. Bog daj, da bi prav dobri in najbolji sad prinesel ta sv. misijon. Vodil ga je predragi in Slovencem priljubljeni č. g. Janez Valjavec iz reda Jezuitov. Za stanovitega spovednika bil nam č. o. Benedikt Gradišnik iz Frančiškanskega samostana v Nazaretu.

V š. Jungerti na Pohorju je bilo poprej ponovljenje misijona in v Zrečah je ponovljenje od 7. do 13. marca.

Od sv. Roka pri Sotli. (Ustanova — srenjski račun.) Ta fara je bila ustanovljena za cesarice Marije Terezije, in ni imela od tistih mal doslej nobene ustanove ali „štiftinge“. Zdaj je prvo dobila po 5. marca umrli Mici Plementaš.

Srenjska rajtinga je rekel eden naših predstojnikov v tem obstoji, da prvi drugemu pečat izroči. In taka je v resnici. Imeli smo predstojnika tri leta, ki ni znal ne brati, ne pisati. Vse je reklo, da je pri predstojništvu par volov zapravljal! Ali glejte! rajtingo je tako dobro z pobotnicami obložil, da še bi srenja morala njemu kakih 50 gld. vrniti. Jaz sem za pregledovanje

par pišenece dobil, in rekel ljudem: „molčimo! on nas ima v žakli“. Š.

Iz Celja. (Sv. Ciril in Metod — porotnice.) Pri sv. Jožefu nad Celjem, kder je razun Maribora sredina bratovščine sv. Cirila in Metoda in je že črez 20,500 ndov iz raznih krajev na Slovenskem vpisanih, se je slovesno opravilo 9. t. m. obhajalo, ktero je imel č. g. Ogradi, celjski vikar. Nena- vadno veliko pobožnih ljudi je bilo nazočih, tako da je bila prostorna cerkev natlačena, kar nam priča, da naša slovanska apostola se vsako leto bolj častita, naj bi skoraj vsem Slavjanom edino- st v veri izprosila! —

Pred celjsko okrožno sodnijo so se 8. t. m. zopet porotne sodbe začele. Prvi zatoženec bil je Jakob Avšner iz Vojnika zavoljo hudodelstva požiganja tožen, ker je na 8 krajih razna poslopja požgal in tudi banko „Slovenijo“ za 500 gld. po- škodoval, ktere je morala enemu zavarovancu izpla- čati. 4 požari so se zatožencu spričali, 4 pa ne, in porotniki so ga soglasno tega hudodelstva kri- vega spoznali. Sodnija ga je obsodila v težko ječo za vse žive dni s postom vsak mesec.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Krajskem se je Slovencem bati nove nesreče. To pa zavoljo do- mače naše nesloge in razdraženosti. Blagi dor. Kosta je umrl, in mesto njega bo za deželni zbor kranjski nova volitev 3. aprila. Mesto potrebne zločnosti se pa kaže tolika razcepljenost, da celo nemčurji zmagati upajo, ker se iz med Slovencev zelo 4. kandidati pipljejo za poslanstvo. Da bi vas pamet srečala!

Vrli Staročehi se krepko vojskujejo za svoje deželske in narodne pravice. Nemški usta- vaki njim teh priznati nečejo. Iz dobra in huda njih vabijo in tiščijo v dunajski in česki zbor. Ali ker so Nemci in liberalci obadva zbora tako čudno osnovali, da imajo v njima večino in tedaj prvo besedo, akoravno njih je veliko menje, kakor Slo- vanov — zato Čehi nikakor nečejo vstopiti. Vo- lijo poslance, ti pa ne grejo niti v državni niti v deželni zbor. To pa Nemce jezi in razpišujejo leto za letom nove volitve. Mislijo, da se bodo naposled Čehi navolili. Ali ti se ne bodo in se nečejo naveličati in volijo vedno stare poslance. Ravno te dni so Staročehi pod vodstvom slavnega Riegerja zopet nasvetovali svojim rojakom večjidel same stare poslance. Upati je, da bodo vsi zo- pet enoglasno voljeni. Upamo pa tudi s Čehi vred, da se bo vlada sama naveličala tolikega vo- lilnega trpinčenja!

Državni zbor obravnava postavo o novi dači, ki bi se imela na vsako hišo ali poslopje naložiti. Toda gospodje so si tako navskriž, da bo težko kaj iz te nove dačne postav. Kmeti bodo tega veselji. Dač imamo itak več, kakor za-

dosti. Vsi deželni zbori, tedaj tudi štajerski, so sklicani na 6. aprila.

Ogrsko novo ministerstvo je vse nekako pod strahovanjem ministra Tisza-ja. Deakovci mu pa že ne zaupajo. Sennyey in Lonyay mu naravnost nasprotujeta. Za nas pa utegne to dobro biti. Brž ko ne bo potem takem naš minister grof Andrassy polagoma propadel — zaveznik ustavakov in nasprotnik porazuma s Čehi in s Slovani sploh!

Vnanje države. Nemško se začenje Francozev bati. Kajti komaj se je le slaba govorica, raznesla, da namerjavajo ti 10.000 vojaških konjev od Nemcev kupiti, je Bismark prodavanje konjev na Francozsko takoj in strogo prepovedal. Razun tega pa prihaja preganjanje Katoličanov na Pruskem čem dalje tem hujše. Ravno zdaj delajo postavo, po kateri bodo vzeli plačo vsem škofom, korarjem, župnikom in kaplanom. Prihodnjič o tem trinoštvu več!

Francozi imajo zdaj republiko. Ali nikder ne morejo za njo dobiti vseh ministrov. Med tem pa privrženci cesarske rodbine po vsej deželi hudo rogovilijo, zlasti med vojaki, da bi se spuntali in mladega Napoleona IV. za cesarja oklicali.

Na Španskem so Karlisti zopet vojsko Alfonza natepli in njej 300 vojakov ubili in sicer blizo velikega: mesta Barcelona.

Za poduk in kratek čas.

Luč krščanstva pri panonskih Slovencih.

(Spisal Jak. Gomilšak.)

Lepa šega zlahtnih rodovin je, spomin na pokojne praočete s tem častiti, da hranijo njih svetinje, zaklade in listine, ter se ponašajo z njih slavo in hrabrimi deli. Kakor zvezde sijejo glasovitih prednikov imena na sinove in unuke, mikaje njih k občudovanju in posnemovanju.

Plemenitega rodu smo tudi mi Slovenci, dasi sami sebe premalo cenimo, in se tujega preradi poprijemamo. Sramota bi bila za nas, ne poznati preteklosti, zgodovine svojega naroda, ne marati za obilne zasluge in nam zapuščene zaklade naših prednikov. — Kdor izmed nas ne ljubi zvesto lepe svoje domovine! Glejte, sporočena nam je po blagih praočeti, kateri so, prepotovalši široki svet, se v njo naselili, in izmed katerih je v strašnih vojskah za njo brez števila dalo življenje, da so nam jo oteli iz rok obilnih krvoločnih sovražnikov. Pomislimo pa še, koliko žulov in potu njih je stala, da so njo iz goščav, in pustin in močvirjev preobrazili v divno rodovitno zemljo, ktere kinč so nebrojne cerkve, gradovi, mesta in vesi!

Gotovo so vam to neprecenljivi zakladi, prelepi spomeniki na naše prednike. A ni ga človeka, ki bi zadostovala mu še tako krasna in srečna domovina na zemlji. Kajti popotnik je vsak, in bije vsakemu ura, v kateri ima svetu dati slovo.

Zatoraj so nam priskrbeli naši praočete tudi drug, neizmerno dražji zaklad, ključ do druge večne domovine, to je: luč presvete krščanske vere! —

Slovenci bili so nekdanj, kakor razun Židov vsi narodi sveta, pogani ali ajdje. Zgubivši razodetje pravega edinega Boga, molili so izmišljene bogove in boginje, ter jim prinašali bogate darove.

Toda brž ko njim v temo grdih zmot in krivih potov prisveti zvezda nauka Jezusovega, priprijeti so se radostno nja blagonosnih resnic; le v nekaterih krajih, kakor na Koroškem, ustavljali so se njim več let, vzlasti plemenitaši. —

Stari slavni Oglej na jugu, in Juvavija ali Solnograd na severu zapisana sta z zlatimi črkami v zgodovino Slovencev, iz obeh mest je prišlo mnogo oznanovalecev krščanstva v njihove naselbine. Zato je bilo odločeno od leta 810. sem, predno še je bila ustanovljena ktera bodi sedanjih slovenskih škofij, da imajo spadati vsi Slovenci bivajoči na severni strani Drave pod solnograško, na južni strani Drave bivajoči pak pod oglejsko duhovno oblast. (Dalje prih.)

Šegav kmetič pobije prevzetnega mestjana.

V nekem mestu so stavili norišnico (Narrenhaus). Nek kmetič postoji pred hišo pa ne vé, čemu da bo. Praša mimogredočega mestjana: gospod, čemu pa bo ta nova hiša? Mestjan odgovori: to je novi „Narrenhaus“ kamor bomo obnorele „paure“ zapirali. Kmet pa reče: aha! sem si precej mislil, da bo tako, za vas mestjane bi ovi „Narrenhaus“ vendar le bil premajhen.

Razne stvari.

(V Skalah leta 1821. rojeni dr. Jož. Krajnc) je 22. febr. v Pragi umrl. Rajnji je bil glasovit profesor prava na praškem vseučilišču. Dasi je svoje dni v Gradcu učil slovenščino, se vendar za svoj narod nikdar menil ni. Šel je med Nemce in zapustil ponemčeno rodbino, kakor žali Bog še mnogo Slovencev ravna!

(Pri št. Ilu na Goričkem) so tatovi pri posestnici Lizi Pitner udrli in blaga, posebno oblačil, odnesli za 90 gld. vrednosti.

(Pijonirski 5. bataljon) se seli iz Kremsa na Spod. Avstrijskem v Ptuj. Ena kompanija je že došla. —

(Tujemo železu) hoče graška trgovska zbornica pot v Avstrijo zavirati. Sklenola je pri ministerstvu nasvetovati 15 kr. colnine na cent neizdelanega železa. To se reče naši domači železnikarji nečejo cene železa znižati. Da bi pa vendar kaj prodati zamogli, čejo tujemu angležkemu in nemškemu železu, ki ni tako drago, pot po sili k nam zapreti.

(Slatinskih toplic ubogim) je v Trstu zaumrl milijonar, baron Reyer, ki je sploh krščansko blag testament naredil, tudi sporočil 500 gld. Bog mu plati!